

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní Mgr. Martinou Borovcovou v právní věci

žalobkyně:

██████████ IČ ██████████

sídlem ██████████

zast. advokátem ██████████. M ██████████ I ██████████

sídlem ██████████

proti

žalovanému:

██████████ IČ ██████████

sídlem ██████████

zast. advokátkou ██████████ I ██████████ I ██████████

sídlem ██████████

o zaplacení částky 473 870 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni ██████████ s úrokem z prodlení 9,5 % ročně od 3. 7. 2007 do 31. 12. 2007, ve výši 10,5% ročně od 1. 1. 2008 do 30. 6. 2008, ve výši 10,75 % ročně od 1. 7. 2008 do 31. 12. 2008, ve výši 9,25 % ročně od 1. 1. 2009 do 30. 6. 2009, ve výši 8,5% ročně od 1. 7. 2009 do 31. 12. 2009, ve výši 8% ročně od 1. 1. 2010 do 30. 6. 2010, ve výši 7.75% ročně od 1. 7. 2010 do 30. 6. 2012, ve výši 7.5% ročně od 1. 7. 2012 do 31. 12. 2012, ve výši 7,05 % ročně od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2017, ve výši 7,5 % ročně od 1. 1. 2018 do 30. 6. 2018, ve výši 8 % od 1. 7. 2018 do 31. 12. 2018, ve výši 8,75 % od 1. 1. 2019 do 30. 6. 2019, ve výši 9 % od 1. 7. 2019 do 17. 1. 2020 a dále od 18. 1. 2020 do zaplacení ve výši repo sazby stanovené ČNB platné k prvnímu dni kalendářního pololetí, v němž trvá prodlení, zvýšené o 7 procentních bodů, do tří dnů od právní moci rozsudku.

- II. Zamítá se žaloba o zaplacení [REDACTED] se zákonným úrokem z prodlení od 3. 7. 2007 do zaplacení.
- III. Žalobkyně je povinna nahradit žalované, k rukám její zástupkyně, náklady řízení ve výši [REDACTED] Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku.
- IV. Žalobkyně je povinna nahradit České republice, na účet Krajského soudu v [REDACTED] [REDACTED] vedeného u ČNB v [REDACTED], [REDACTED], VS [REDACTED] náklady řízení státu ve výši [REDACTED], do tří dnů od právní moci rozsudku.
- V. Žalovaná je povinna nahradit České republice, na účet Krajského soudu v [REDACTED], vedeného u ČNB v [REDACTED], [REDACTED], VS [REDACTED], náklady řízení státu ve výši [REDACTED], do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalující obchodní společnost se domáhala zaplacení [REDACTED] s příslušenstvím jako náhrady škody způsobené žalovanou neodborným odtahem vozu žalobkyně. Žalovaná provedla na základě objednávky Policie ČR a ŘSD [REDACTED] dne 6. 4. 2007 odtah vozidla žalobkyně [REDACTED], které tvořilo překážku v silničním provozu z dálnice D1 Brno – Havlíčkův Brod. Vozidlu došla na 85 km dálnice nafta. Zaměstnanci žalované neodpojili před tažením vozu kardanovou hřídel. Následující den, po odtahu, nemohla žalobkyně převzít od žalované vozidlo pro jeho nepojízdnost. Žalovaná společnost nechala vozidlo opravit společností [REDACTED]. Následně žalovaná vyzvala žalobkyni k převzetí vozu. Po převzetí vozu dne 12. 4. 2007 jednatel žalobkyně zjistil, že vyskakují rychlostní stupně a tuto skutečnost telefonicky oznámil jednatele žalované. Dohodli se, že žalobkyně nechá vozidlo opravit. Žalující společnost nechala vozidlo opravit společností [REDACTED], [REDACTED] a následně společností [REDACTED] za součinnosti soudního znalce [REDACTED] J [REDACTED] J [REDACTED]. Žalobkyně zjistila, že v důsledku neodpojení kardanové hřídele jejího vozidla, které bylo taženo, došlo k zadření převodovky. Žalobkyně poté vyzvala žalovanou k náhradě škody spočívající v částce [REDACTED], vč. DPH za opravu rozbité převodové skříně. Žalovaná škodu nenahradila. Proto byla žalobkyně nucena uzavřít smlouvu o úvěru na úhradu opravy. Celková škoda způsobená žalobkyni spočívala v opravě převodové skříně, ušlém zisku, vyložení zásilky náhradním vozem, poloviční úhradě opravy [REDACTED] odvozu tahače do opravny, v cestovním a ušlé mzdě jednatele, nákladech na úvěr, odměně za znalecký posudek, celkem [REDACTED]. Škoda byla žalované vyúčtována fakturou se splatností 2. 7. 2007. Vzhledem k neuhrazení škody se žalobkyně domáhala svých práv žalobou na zaplacení částky [REDACTED] se zákonnými úroky z prodlení od 3. 7. 2007 do zaplacení. V řízení vzala žalobkyně žalobu do částky [REDACTED], představující náklad za odvoz tahače do opravny, zpět.
2. Soud řízení do částky [REDACTED] s příslušenstvím podle § 96 odst. 1, 2 o.s.ř. zastavil.
3. Žalovaná obchodní společnost s žalobou nesouhlasila a navrhl její zamítnutí. Dne 6. 4. 2007 v 23.45 hod obdržela žalovaná výzvu k odstranění překážky provozu na pozemní komunikaci. Vyslala zaměstnance M [REDACTED] K [REDACTED] s vozem Scania a M [REDACTED] H [REDACTED] s vozem Mercedes, aby překážku odstranili. Vozidlo Scania zastavilo před tahačem žalobkyně a vozidlo Mercedes za návěsem vozidla žalobkyně. Tahač žalobkyně neměl pohonné hmoty a dle jeho řidiče nešel vyřadit rychlostní stupeň. Technik M [REDACTED] K [REDACTED] konstatoval na místě zaseknutý rychlostní stupeň a únik vzduchu ze vzduchových válců. Byl demontován kardan povolením 4 šroubů, upevněna přední náprava do odtahových brýlí vozu Scania a tahač Volvo odbrzděn natlačením vzduchu. Souprava žalobkyně byla rozpojena a tahač odtážen vozem Scania, návěs vozidlem Mercedes. Při sjíždění pravotočivého oblouku z exitu 90 směr Humpolec, došlo k sesmeknutí málo utaženého vázacího zařízení. To zaznamenal řidič K [REDACTED], proto zastavil a uvolněný kurt upevnil, převázal i zbývající tři kurty za součinnosti řidiče H [REDACTED]. Poté souprava dojela k čerpací stanici [REDACTED], vzdálené od sjezdu 300 m a

po občerstvení pokračovali do Havlíčkova Brodu. Žalovaná objednala opravu převodovky u [REDACTED] která vyřadila zaseknutý rychlostní stupeň. Jednatel žalované upozornil jednatele žalobkyně, aby vozidlo kvůli poruše převodovky nepoužíval. Jednatel žalobkyně toho nedbal, s vozem jezdil a poškozenou převodovku tak ještě více poškodil. Při jednání dne 4. 7. 2008 jednatel žalované tvrdil, že po vyřazení zaseknutého rychlostního stupně společností [REDACTED] se uskutečnila zkušební jízda s jednatelem žalobkyně za účasti žalované. Vozidlo poté odjelo z Havlíčkova Brodu do Třebíče a z Třebíče do Velkého Meziříčí. Jednatel žalobkyně minimálně spoluzavinil škodu na převodovce tím, že neuposlechl telefonického příkazu jednatele žalované k vrácení se do sídla žalované a pokračoval s vozem v cestě ještě téměř 100 km.

4. Soud se nejprve zabýval otázkou povahy právního nároku žalující obchodní společnosti. Žalovaná společnost měla způsobit žalobkyni škodu v rámci své podnikatelské činnosti, když zajišťovala odtah vozidla žalobkyně. Žalovaná společnost byla vyzvána k odtažení vozu, neboť vůz byl překážkou silničního provozu podle § 45 zák. č. 361/2000 Sb. a § 35 odst. 2 zák. č. 13/1997 Sb. Mezi stranami sporu neexistoval žádný závazkový vztah, který by byl předpokladem posouzení náhrady škody podle obchodního zákoníku (§ 373 a násl. obch. zák.). Proto soud aplikoval na daný skutek § 420 odst. 1, 2 občanského zákoníku. Krajský soud dovodil, že činnost žalované spočívající v zajišťování odstraňování překážek silničního provozu (mimo jiné) pro Ředitelství silnic a dálnic, lze posoudit jako činnost mající provozní povahu. V daném případě však nebyla škoda způsobena samotnou povahou provozu, ale tvrzeným porušením konkrétní povinnosti zaměstnanců žalované při zajištění odtahu (neuskutečnění úkonů bránících poškození taženého vozidla). Nárok žalobkyně posoudil soud podle § 420 občanského zákoníku (obdobně Nejvyšší soud ČR 25 Cdo 270/2001).
5. Ke sporné otázce, zda-li žalovaná (její zaměstnanci) zavinila škodu žalobkyně spočívající v poškození převodovky tahače žalobkyni, soud zjistil:
6. Ze znaleckého posudku [REDACTED] J [REDACTED] J [REDACTED] ze dne 24. 5. 2007 provedeného v řízení jako důkaz listinou a z výpovědi svědka [REDACTED] J [REDACTED] J [REDACTED] před soudem bylo zjištěno, že znalec byl osobně přítomen demontáži převodovky v opravě ve Velkém Meziříčí. Viděl, že na hlavní hřídeli byla zadřená, až vysypaná ložiska, vydržená byla i uložení na hřídeli. V převodovce bylo správné množství oleje. Důvod poruchy převodovky shledal znalec v nedostatečném mazání ložisek hřídele. Ložiska jsou v tahači mazána tlakově dutou vlastní hřídelí a zvláštní trubkou, jen částečně rozstříkem. Tlakový olej dodává čerpadlo, které je poháněno výhradně od běžícího motoru. Znalec dovodil, že vozidlo bylo taženo bez odpojeného kardanu na vzdálenost větší než několik set metrů bez běžícího motoru. Pohonem zadních kol se všechna soukolí převodovky otáčela bez mazání, což vedlo k zadření ložisek, až vysypání ložiskových, silně deformovaných elementů. Bylo zjištěno, že k poruše převodovky došlo v důsledku zakázaného tažení vozidla při stojícím motoru s neodpojeným kardanem. Porucha nemohla mít jinou příčinu. Dále bylo zjištěno, že stav převodovky při její opravě vylučoval, že by byl zapříčiněn stářím vozu, jeho nedostatečnou údržbou nebo používáním špatného oleje.
7. Ze znaleckého posudku [REDACTED] J [REDACTED] V [REDACTED] ze dne 17. 10. 2008 provedeného v řízení jako důkaz listinou bylo zjištěno, že znalec vycházel ze znaleckého posudku [REDACTED] J [REDACTED] J [REDACTED] odborných podkladů, výpovědi J [REDACTED] S [REDACTED], ze záznamů o servisních prohlídkách vozu a z fotodokumentace převodovky. [REDACTED] J [REDACTED] V [REDACTED] dospěl k závěru, že poškození převodovky mohlo být způsobeno jejím běžným opotřebením.
8. Tento závěr byl vyvrácen výpovědí svědka [REDACTED] J [REDACTED] J [REDACTED] i znaleckým posudkem [REDACTED]
9. Ze znaleckého posudku [REDACTED], a výpovědi znalce [REDACTED] A [REDACTED] a Ž [REDACTED] vyplynulo, že prvotní příčinou poškození převodovky vozidla Volvo bylo tažení vozidla bez odpojeného hnacího (kardanového) hřídele na vzdálenost 6 km při

rychlosti 60 km/hod. Následné poškození převodovky bylo způsobeno tím, že s uvedeným vozidlem bylo následně jednatelem žalobkyně ujeté ještě asi 100 km. K poškození převodovky by došlo i při zařazení rychlostního stupně velké řady převodovky. K poškození převodovky nedošlo jejím opotřebením ani nedostatkem oleje. Znalecký ústav vyloučil, že by škubnutí vozu při jeho odtahu na sjezdu z dálnice bylo způsobeno uvolněním kurtů zajištění přední nápravy tahače v mechanismu tažného vozidla a nemohlo dojít ani k zablokování zadních kol vozidla Volvo. Škubnutí muselo být zapříčiněno zadřením ložiska hlavního hřídele převodovky ve hnacím hřídeli. Znalci neznali stav převodovky před poškozením, dovodili ale, že převodovka musela fungovat, neboť vozidlo bylo bezprostředně před odtahem v provozu.

10. Z odborného vyjádření [redacted] a [redacted] ze dne 27. 1. 2010 a výpovědi [redacted] A [redacted] V [redacted] a [redacted], vyloučeno, že předmětem odborného vyjádření byl názor na znalecký posudek [redacted]. Dle názoru svědka znalci vycházeli z nezřetelných fotografií pořízených po odtahu vozidla a ujetí dalších 100 km, když nebyl zachycen stav vozu před odtahem a po odtahu. Svědek se ztotožnil se závěrem posudku [redacted] že prvotní příčinou poškození převodovky vozidla Volvo bylo tažení vozidla bez odpojeného hnací (kardanové) hřídele na vzdálenost 6 km při rychlosti 60 km/hod. Následné poškození převodovky bylo způsobeno tím, že s uvedeným vozidlem bylo následně jednatelem žalobkyně ujeté ještě asi 100 km. Podle [redacted] A [redacted] V [redacted] a [redacted] není možné stanovit poměr zavinění na poškození převodovky způsobený odtahem a následnou jízdou.
11. Z odborného vyjádření [redacted], ze dne [redacted] bylo zjištěno, že společnost je akreditovaným zástupcem firmy [redacted]. Při každém vlečení předmětného vozu musí být vymontována kardanová hřídel, jinak může dojít k poškození převodovky. Instrukce jsou uvedeny v návodu k obsluze vozidla.
12. Z výňatku návodu k obsluze vozidla Volvo bylo zjištěno, že v ní je uvedeno, že při každém vlečení předmětného vozu musí být vymontována kardanová hřídel, jinak může dojít k poškození převodovky.
13. Soud neuvěřil svědkům M [redacted] K [redacted] a M [redacted] H [redacted] zaměstnancům žalované, kteří shodně vypověděli, že kardanová hřídel byla před tažením vozidla žalobkyně odpojena. Jejich výpověď byla zpochybněna znaleckými posudky. Podle těch vada převodovky nemohla být způsobena jinak, než právě neodpojením kardanu. Oba svědci také vypověděli, že po 6 km na sjezdu z dálnice sebou tažené vozidlo trhlo v důsledku uvolnění vázacích kurtů. Kurty byly převázány. To vyloučil ve svém posudku [redacted]. Nad to, svědek M [redacted] K [redacted] ve své výpovědi při soudním jednání dne 6. 4. 2010 uvedl, že museli znovu zastavit kvůli problému s brzdami a mechanicky odmontovat brzdové válce. Svědek si protřečil. Svědci měli jako zaměstnanci žalované zájem na výsledku sporu, vzhledem k jejich případné odpovědnosti vůči zaměstnavateli.
14. V porovnání se závěry znaleckých posudků se naopak jevila jako věrohodná výpověď svědka J [redacted] S [redacted], bývalého řidiče žalobkyně. Z jeho výpovědi vyloučeno, že kardanová hřídel nebyla odpojena ihned před tažením vozidla, ale že řidiči žalované sdělili k dotazu svědka, že kardanovou hřídel vypojí až na benzinové pumpě, kde bude více světla. Před tažením vozu řidiči žalované odpojili tahač od návěsu, nasadili tahač na vidle a zapojili vzduchovou hadici kvůli odbrzdění, odtáhli tahač a napojili i návěs. Před sjezdem z dálnice sebou tažené vozidlo trhlo. Vozidla zastavila asi 100 m od benzinové pumpy. Tam teprve řidič žalované odpojil kardan. Tahač žalobkyně zastavil kvůli nedostatku nafty, jeho technický stav byl dobrý, před zastavením nebyly problémy ani s řazením. Soud neměl důvodu neuvěřit výpovědi svědka, neboť ten sdělil, že po události s tahačem, podal výpověď ze zaměstnání u žalobkyně a jeho pracovní poměr skončil.

15. Z výpovědi svědkyně I. S. manželky svědka J. S. bylo zjištěno, že v noci po předmětné události čekala na manžela na benzinové pumpě. Viděla, že souprava zastavila před benzinovou pumpou. Její manžel i řidič žalované jí sdělili, že zastavili proto, že museli odpojit kardan.
16. Z těchto důkazů učinil soud závěr, že žalovaná zavinila poškození převodovky vozidla žalobkyně neodpojením kardanové hřídele před odtahem vozu. V důsledku neodpojení kardanu došlo k zadření až vysypání ložisek převodovky, vydřená byla i uložení na hřídeli převodovky, neboť při tažení nebyla převodovka dostatečně mazána. Podle § 420 odst. 1 a § 442 odst. 1 občanského zákoníku je proto žalovaná povinna nahradit škodu způsobenou žalobkyni na poškozené převodovce, ušlý zisk a další škody související s poškozením převodovky tahače žalobkyně.
17. Dále se soud zabýval námitkou žalované, že žalobkyně také zavinila škodu na vozidle, když s vozem s poškozenou převodovkou jednatel žalobkyně dále ujel téměř 100 km do autorizovaného servisu.
18. Jednatel žalobkyně k tomu uvedl, že mu v provozovně žalované v Havlíčkově Brodě bylo dne 12. 4. 2007 vozidlo předáno jako bezvadné, po opravě provedené společností , kterou žalobkyně z poloviny uhradila. Po 20 km jízdy jednatel žalobkyně zjistil, že vypadávají rychlosti. Nepozoroval zvýšenou hlučnost vozidla. Telefonoval jednatelem žalované a ten mu doporučil, ať s vozem zajede do opravy.
19. Žalovaná naopak tvrdila, že jednatel žalované po telefonátu vyzval jednatele žalobkyně, aby se s vozidlem vrátil do provozovny žalované.
20. Krajský soud rozhodl ve věci mezitímním rozsudkem ze dne , č.j. tak, že základ nároku žalobkyně je po právu. Neshledal spoluzavinění žalobkyně na vzniku škody. Dovodil, že jednatel žalobkyně, který poškozené vozidlo řídil, nevěděl, že převodovka je poškozena. Vozidlo mu bylo předáno dne po odtahu a opravě provedené jako bezvadné. Z projevů vozidla na začátku následné jízdy dne , nemusel jednatel žalobkyně poškození převodovky rozpoznat. Když byl po telefonátu vyzván žalovanou k návratu do servisu, došlo by ke zničení převodovky při zpáteční jízdě.
21. K odvolání žalované Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 23. 5. 2011 č.j. 12 Cmo 9/2011-345 rozsudek okresního soudu zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení. Přitakal krajskému soudu, že prvotní příčinou poškození převodovky byl neodborný odtah vozidla žalovanou. Žalovaná, přes opačné výpovědi svých svědků, neodpojila při tažení vozu kardanovou hřídel a tím došlo k zadření převodovky. K otázce spoluzavinění žalobkyně, nadřízený soud uložil krajskému soudu zjistit, v jaké vzdálenosti se nacházelo vozidlo při jízdě od žalované. To bylo zásadní pro posouzení, jakou měrou byla převodovka poškozena následnou jízdou žalobkyně, když v důsledku neodpojení kardanu by k opravě převodovky stačilo pouze vyměnit ložisko a hnací hřídel převodovky za 50 600 Kč bez DPH, jak stanovil znalec.
22. Krajský soud v dalším rozsudku ze dne , č. j. po doplnění dokazování znovu dovodil, že spoluzavinění žalobkyně na vzniku škody není dáno a uložil žalované zaplatit žalobkyni náhradu škody. Zjistil, že se žalobkyně v době projevu vady vozu nacházela nejméně 17 km od provozovny žalované. Vzhledem k závěru znalce, že k devastaci převodovky mohlo dojít již po ujetí 20 km a s připočtením cesty nutné k návratu do provozovny žalované, krajský soud dovodil, že žalobkyně nezanedbala ani preventivní povinnost spočívající v uposlechnutí telefonické výzvy jednatele žalované, jednatelem žalobkyně vrátit se s vozem do provozovny žalované.
23. K odvolání žalované Vrchní soud v Praze znovu rozhodnutí krajského soudu zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení. Z důkazů provedených prvoinstančním soudem dovodil, že žalobkyně

(její jednatel), i s ohledem na svou odbornost, musela po ujetí 10 – 15 km vědět o poškození převodovky neodpojením kardanu při odtahu, neboť při odtahu byl přítomen řidič žalobkyně a vědomost o poškození převodovky vyplynula i ze zprávy jednatele žalobkyně ze dne [REDACTED]. Žalobkyně následnou jízdou do servisu v délce 100 km spoluzavinila poškození převodovky. Odvolací soud uložil prvoinstančnímu soudu stanovit rozsah odpovědnosti účastnic za způsobenou škodu. Nařídil znovu posoudit i výši škody.

24. Nejvyšší soud ČR usnesením ze dne 29. 4. 2015 č.j. 23 Cdo 4740/2014-725 dovolání žalobkyně odmítl.
25. Na to zdejší soud uložil žalované rozsudkem ze dne [REDACTED], č. j. [REDACTED] nahradit žalobkyni škodu v rozsahu 90 %, když po doplnění dokazování shledal spoluzavinění žalobkyně v rozsahu 10 %. Spoluzavinění spočívající v porušení povinnosti předcházet škodám dovedl z vědomosti řidiče (zaměstnance) žalobkyně o tažení vozu bez odpojení kardanu a nesdělení této informace po odtahu vozu jednatelem žalobkyně. Spoluzavinění však bylo snižováno zjištěnou skutečností, že řidič žalobkyně byl pracovníky žalované jako odborné odtahové firmy ujištěn, že odpojení kardanu není třeba. Krajský soud nedovodil spoluzavinění škody žalobkyni z vědomosti jednatele žalobkyně o poškození převodovky v důsledku neodpojení kardanu vyjádřené ve zprávě ze dne 17. 4. 2007, neboť nebylo prokázáno, že v době jízdy dne 12. 4. 2007 jednatel žalobkyně o poškození převodovky, pro neodpojení kardanu při odtahu, věděl. Ani s ohledem na odbornost jednatele žalobkyně nemusel při jízdě od žalované zjistit poškození převodovky dříve, než po ujetí 15 km, jak vyplynulo zejména z výpovědi znalce [REDACTED] A [REDACTED] Ž [REDACTED]. V té době jednatel žalobkyně telefonoval žalované, a po informaci vrátit se zpět do provozovny žalované, zvolil variantu opravy vozu v autorizovaném servisu. Krajský soud porovnával porušení prevenční povinnosti žalobkyně s porušením povinností žalované při provádění odtahu, zamlčení neodpojení kardanu, a předání vozidla žalovanou žalobkyni po prvotní opravě jako vozidla bezvadného. Krajský soud uložil žalované nahradit žalobkyni škodu v rozsahu 90 % ve výši [REDACTED] a zamítl žalobu do částky [REDACTED] představující 10 % z celkové škody.
26. Vrchní soud v Praze usnesením č. j. 12 Cmo 140/2016-836 ze dne 9. 11. 2016 znovu rozsudek krajského soudu ve vyhovující části zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení. Z důkazů provedených krajským soudem, na rozdíl od prvoinstančního soudu zjistil, že jednatel žalobkyně při jízdě od žalované věděl o provádění odtahu bez odpojení kardanové hřídele. Dle názoru odvolacího soudu muselo být jednatelem žalobkyně po ujetí 10 – 15 km zřejmé, že došlo k poškození převodovky v důsledku neodpojení kardanové hřídele. Jednatel žalobkyně neměl pokračovat 100 km v jízdě do autorizovaného servisu. V tom spočívá porušení jeho prevenční povinnosti. Jednání žalobkyně způsobilo zvětšení rozsahu škody vzniklé při odtahu prováděném žalovanou. Náklady na opravu poškození převodovky způsobené žalovanou představovaly částku [REDACTED] bez DPH. Odvolací soud uložil zdejšímu soudu zjistit výši škody způsobené výlučně žalovanou, i v části ušlého zisku žalobkyně s ohledem na dobu opravy převodovky. Vrchní soud dále uvedl, že do ušlého zisku nelze započítat čas při znaleckém zkoumání převodovky, ani čas strávený při volbě nejvhodnějšího způsobu opravy.
27. Uložil krajskému soudu zjistit výši skutečného ušlého zisku na základě již uzavřených smluv o přepravě, které nemohly být realizovány pro nutnou opravu převodovky, nebo předpokládaného (obvyklého) zisku dosahovaného žalobkyni v rozhodném období. Stanovil, že není dána škoda v podobě úroků z úvěru čerpaného na cenu opravy, neboť nebyly známy disponibilní prostředky žalobkyně v době povinnosti platit nutnou opravu.
28. Nejvyšší soud ČR usnesením ze dne 28. 8. 2019, č. j. 23 Cdo 545/2018-895, dovolání žalobkyně odmítl.
29. K výzvě krajského soudu k doplnění tvrzení žalobkyně uvedla, že neměla disponibilní

prostředky k úhradě opravy převodovky v rozhodném období, neboť hotovost sloužila ke splácení úvěru a na provozní výdaje žalobkyně (pohonné hmoty). Nadále trvala na tom, že se nepodílela na vzniku škody, neboť v době jízdy s tahačem od žalované, nevěděla o poškození převodovky v důsledku neodpojení kardanu při odtahu. Řidič tuto informaci v té době jednatelem žalobkyně nesdělil a jeho vědomost o neodpojení kardanu při odtahu nelze přičítat bez dalšího žalobkyni (Nejvyšší soud ČR sp. zn. 29 Cdo 4554/2015). Žalovaná přitom porušila své povinnosti provést odborný odtah, sdělit žalobkyni neodpojení kardanu při odtahu, sdělit i projev tahače (škubnutí) při odtahu bez odpojení hřídele, při prvním projevu vady, ještě před předáním tahače žalobkyni zajistit odborný servis, nikoli jen částečnou opravu [redacted] neprovádět zkušební jízdu s poškozeným tahačem a reagovat pravdivě o pochybení při odtahu po výzvě žalobkyně k náhradě škody ze dne 17. 4. 2007. Nebyl prokázán rozsah poškození převodovky po předání vozidla žalobkyni, neboť při tažení vozidla, bez odpojení kardanu rychlostí až 60km/hod a následnou zkušební jízdu v [redacted] musela být převodovka poškozena více než jen v části ložisek a hřídele. Žalobkyně sporovala výši ceny opravy [redacted], když z přílohy k faktuře servisu [redacted] [redacted] vyplynulo, že pouhý materiál na hřídel a ložisko činí 68 171 Kč. Žalobkyně navrhla k důkazu znalecký posudek z oboru materiálového inženýrství a inženýrské mechaniky pro určení podílu na vzniklé škodě převodovky, jako složitého mechanického zařízení s ohledem na postup destrukce jednotlivých dílů a znalecký posudek z oboru psychologie pro posouzení vjemů jednatele žalobkyně o stavu vozidla při jeho jízdě od žalované.

30. Žalovaná navrhla k důkazu k délce opravy hřídele a ložiska odborný posudek [redacted] H [redacted] B [redacted] ze dne 6. 1. 2020.
31. K otázce spoluzavinění žalobkyně na vzniku škody převodové skříně provedl krajský soud následující důkazy:
32. Ze zprávy jednatele žalobkyně žalované ze dne 13. 4. 2007 bylo zjištěno oznámení, že po převzetí vozidla dne 12. 4. 2007 z provozovny žalované do Třebíče vyskakovaly rychlostní stupně z velké řady. Tato skutečnost byla ihned po zjištění sdělena telefonicky jednatelem žalované. Pokud se bude závada projevovat i nadále, bude žalobkyně uplatňovat náhradu škody.
33. Ze zprávy jednatele žalobkyně žalované ze dne 17. 4. 2007 vyplynulo, že z důvodu rozbité převodové skříně při odtahu dne 6. 4. 2007, uhradil žalované pouze fakturu č. 4739 za odtah. Dne 12. 4. 2007 jel k žalované znovu, kdy uhradil [redacted] za opravu převodovky [redacted] [redacted]. Tahač odvezl do Třebíče. Dne 17. 4. 2007 navštívil žalovanou za účelem úhrady škody, neboť předpoklad nákladů na opravu převodovky byl dle soudního znalce vyčíslen částkou [redacted]. Žalovaná zavinila nepojízdnost vozidla rozbitím převodovky.
34. Z výpovědi svědka J [redacted] S [redacted] a, bývalého řidiče žalobkyně, vyplynulo, že kardanová hřídel nebyla odpojena ihned před tažením vozidla, ale že řidiči žalované sdělili, k dotazu svědka, že kardanovou hřídel vypojí až na benzinové pumpě, kde bude více světla. Před tažením vozu řidiči žalované odpojili tahač od návěsu, nasadili tahač na vidle a zapojili vzduchovou hadici kvůli odbrzdění, odtáhli tahač a napojili i návěs. Svědek jel s pracovníkem odtahové služby v prvním voze, který táhl tahač žalobkyně. Asi 500 m před sjezdem z dálnice sebou tažené vozidlo trhlo. Svědek si myslel, že to bude, buď kardanem, nebo brzdami. Vozidla zastavila asi 100 m od benzinové pumpy, tam byl pracovníky žalované odpojen kardan a brzdy. Na benzinové pumpě svědek podepsal, že auto bylo v pořádku při převzetí odtahovou službou. Druhý den ráno dal svědek žalobkyni výpověď. Asi po týdně jednatel žalobkyně sdělil svědkovi, že auto má rozbitou převodovku, zadřené ložisko a svědek sdělil jednatelem, že to asi bude tím trhnutím při cestě a neodpojením kardanu a brzd před tažením vozu žalovanou.
35. Z výpovědi svědka I [redacted] M [redacted] jednatele [redacted] bylo zjištěno, že byl

požádán žalovanou o opravu převodovky tahače žalobkyně. Při opravě byl sundán dekl řazení, nikoli dekl převodovky. Převodovka se na první pohled jevila jako v pořádku, při pohledu shora nebyla vidět zadřená ložiska. To však nemusí být vidět. Mechanik dolil olej a opravil přívod vzduchu. Při opravě byl kardán již připojen. Mechanik společnosti provedl zkušební jízdu, vozidlo se jevílo jako v pořádku. Svědek nepotvrdil, že by vozidlo mělo zaseknutý rychlostní stupeň.

36. Z výpovědi svědka P. K. vyplynulo, že byl zákazníkem žalované. Počátkem dubna, ve čtvrtek, byl v provozovně žalované. Byl přítomen řešení problému jednatele žalované s vozidlem zn. Volvo. Do vozu byl právě montován kardán. Svědek zaslechl telefonický rozhovor jednatele žalované, kdy jednatel křičel, ať se řidič s vozem vrátí. Hovor proběhl asi čtvrt hodiny po odjezdu Volvo z provozovny žalované. Jednatel posléze sdělil svědkovi, že se jednalo o předmětné Volvo.
37. Z výpovědi svědka M. K. vyplynulo, že dne 12. 4. 2007 přijel jednatel žalobkyně do provozovny žalované vyzvednout vozidlo. Byla provedena zkušební jízda, auto fungovalo normálně. Po odjezdu jednatele žalobce tento telefonoval jednatele žalované, bylo to asi po 10, 15 nebo 20 minutách, jednatel žalované křičel, ať se jednatel žalobce vrátí.
38. Z faktury č. 070220065 vystavené dne 13. 4. 2007 společností [redacted] a ze zakázkového listu č. 12965 vystaveného dne 12. 4. 2007 společností [redacted] vyplynulo, že dne 12. 4. 2007 byla na předmětném vozu opravena vzduchová soustava, vozidlo promazáno, opraveno řazení, vyměněn světlomet a zjišťována závada sklápěcí kabiny. Za opravu bylo vyúčtováno 3 341 Kč.
39. Z výpovědi svědka M. S. zaměstnance [redacted] bylo zjištěno, že předmětné vozidlo bylo přivezeno do opravy. Drobné opravy prováděl zaměstnanec F. N. Svědek byl požádán mistrem o zjištění příčin problémů s řazením rychlostních stupňů a s řazením malé a velké řady převodovky. Svědek zkontroloval těsnění vně převodovky a tlak vzduchu. Tím lze obvykle takové vady odstranit. Žádné závady však neshledal. Pro jistotu byla vyměněna těsnění (gumičky). Při kontrolní jízdě po dvoře servisu svědek nepozoroval problémy s řazením, ani zvýšenou hlučnost převodovky. Svědek připustil, že vada zadřených ložisek převodovky nemusela být patrná s ohledem na to, že převodovka byla studená a svědek najel pouze cca 1 km malou rychlostí tahače bez návěsu. Svědek měl zkušenosti s tahačí Volvo. K dotazu soudu uvedl, že pokud by při jízdě s tahačem začaly vypadávat rychlosti a neprojevila by se výrazně zvýšená hlučnost, nepovažoval by to ze své zkušenosti za takovou vadu, pro kterou by vozidlo nemělo pokračovat v jízdě. Dle svědka nelze přesně říci, po kolika kilometrech, po prvotním poškození převodovky, dojde k jejímu úplnému zničení. Svědek s mistrem doporučili jednatele žalobkyně, aby nechal převodovku opravit ve specializované opravně, kde bude třeba převodovku rozložit ke zjištění příčin vady, neboť svědek vadu nezjistil.
40. Z dodatku ke znaleckému posudku [redacted], ze dne 20. 5. 2010 vyplynulo, že pokud by jednatel žalobkyně nepokračoval v další jízdě v délce cca 100 km, pak by na převodovce předmětného vozu bylo nutné vyměnit jen ložisko a hnací hřídel převodovky. Tím by žalobkyni byla způsobena žalovanou společností škoda ve výši 50 600 Kč bez DPH.
41. Z výpovědi svědka P. K. a M. K. vyplynulo, že telefonický hovor mezi jednatelem žalované a jednatelem žalobkyně proběhl asi 15 – 20 minut po odjezdu tahače z provozovny žalované.
42. Žalovaná předložila tachografický kotouč se záznamem jízdy vozidla na totožné trase, jako jel jednatel žalobkyně dne 12. 4. 2007 z provozovny žalované. Na kotouči byla zaznamenána trasa o délce 1 km.

43. Ze záznamu jízdy vozidla žalované na předmětné trase uloženého na kompaktním disku bylo zjištěno, že toto vozidlo ujelo za 15 minut 12 km, kdy vozidlo minulo obec Štoky. Od vyjetí vozidla z provozovny žalované na Humpoleckou uplynula 1 minuta a 34 vteřin.
44. Z výpovědi jednatele žalobkyně bylo zjištěno, že když vyjel z provozovny žalované po převzetí vozidla, nezdálo se mu řazení. Je zkušený řidič. Nepocíťoval žádnou zvýšenou hlučnost, samotné vozidlo je hlučné kvůli motoru. Pouze mu občas vyskočil zařazený rychlostní stupeň. Vozidlo ale jelo bez návěsu, jelo lehce. Zastavil u benzinové pumpy, za Velkým Beranovem a volal jednatelem žalované. Jednatel žalobkyně tvrdil, že mu jednatel žalované řekl, že s tím nic nenadělá, ať jede do opravy. Sjel na sjezdu Měřín a jel do Třebíče. To byl servis, kde pracovníci byli školeni pro servis vozidel Volvo. Zkontrolovali funkčnost řazení, aby se vyloučilo špatné ovládání řazení vzduchem. Na závadu převodovky nepřišli a neshledali ani závadu řazení vzduchem. Poté jednatel žalobkyně zvolil po nějakém shánění opravnu [REDAKCE] ve Žďáru n. Sázavou. Sjednal schůzku, při které byla převodovka rozebrána, toho se účastnil jednatel žalované [REDAKCE] on a znalec [REDAKCE]. Tam se zjistilo, že je poškozená převodovka. Jednatel žalobkyně ještě jel na jednání k žalované do Havlíčkova Brodu, u kterého byli přítomni oba jednatele žalované. Nikdo jiný tam nebyl. Jednání se odehrálo v kanceláři, trvalo asi 30 min. Jednatel žalobkyně uvedl, že mu jednatele žalované nabídli, že mu seženou náhradní převodovku. Jednatel žalobkyně si myslel, že žalovaná musí být pojištěna, ale ukázalo se, že tomu tak není. Žalovaná navrhovala, aby změnili datum škodné události, aby se stačili pojistit. Slibovanou náhradní převodovku však žalovaná neobstarala a vozidlo zatím stálo v opravně [REDAKCE]. I opravna jej už tlačila, aby se rozhodl, co s vozidlem. Dal tedy pokyn k opravě, kdy opravna zvolila opravu převodovky s výměnou náhradních dílů.
45. Z výpisu ze satelitního sledování vozidla žalobkyně ze dne 7. 12. 2011 v 19.39 hod. a 4. 4. 2012 v 19.53 hod. vyplynulo, že vozidlo na předmětné trase ujelo za 15 minut z Havlíčkova Brodu až do Antonínova dolu (17,95 km) a za 20 minut do Bedřichova u Jihlavy (24,07 km).
46. Z výpisu ze satelitního sledování vozidla žalobkyně ze dne 7. 3. 2012 v 20.00 hod. vyplynulo, že vozidlo na předmětné trase ujelo za 15 minut z Havlíčkova Brodu až do Antonínova dolu (17,95 km).
47. Z výpisu ze satelitního sledování vozidla žalobkyně ze dne 29. 5. 2012 v 8.18 hod. vyplynulo, že vozidlo na předmětné trase ujelo za 15 minut z Havlíčkova Brodu až do Heroltic u Jihlavy (19,39 km).
48. Z dodatku č. 2 znaleckého posudku č. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] [REDAKCE] z oboru doprava, ekonomika a strojírenství, a z výpovědi znalce [REDAKCE] A [REDAKCE] Z [REDAKCE] bylo zjištěno, že pokud by nebylo pokračováno s uvedeným vozidlem v další jízdě, nemusela být prováděna oprava převodovky v rozsahu tak, jak bylo uvedeno v dodatku znaleckého posudku 018/01-2009 ze dne 30. 6. 2010. Nelze však určit maximální dojezdovou vzdálenost, kterou mohlo předmětné vozidlo ujet s prvotně poškozenou převodovkou, aniž by na převodovce nevzniklo vážné poškození vyžadující generální opravu převodovky. Znalecký ústav uvedl případ, kdy po prvotním poškození, neodpojením kardanu, při tažení vozidlo ujelo dalších 250 km, kdy postupně začaly vypadávat jednotlivé rychlostní stupně a došlo k celkovému poškození převodovky, tak i případ (výpověď znalce), kdy k tomu došlo po ujetí 20 km, přestože převodovka byla řádně servisovaná. K zaseknutí převodového stupně došlo spíše až při následných manipulacích s vozidlem, nikoli již po zastavení tahače na dálnici před tažením. Jednatel žalobkyně mohl poznat poškození převodovky po ujetí 10-15 km. Znalec uvedl z vlastní zkušenosti přiměřenost nákladu na opravu převodovky po jejím poškození tažením bez odpojení kardanu ve výši [REDAKCE].
49. Z výpovědi svědka [REDAKCE]. A [REDAKCE]. V [REDAKCE]. [REDAKCE] vyplynulo, že nelze určit poměr zavinění na poškození převodovky způsobený odtahem a následnou jízdou.

50. Ze zprávy [redacted] ze dne 29. 9. 2015 bylo zjištěno, že schopnost řidiče k rozeznání závady vozidla nebyla v roce 2007 předmětem povinného školení podle § 46 a násl. zák. č. 247/2000 Sb.
51. Ze zprávy Sdružení automobilových dopravců [redacted] ze dne 6. 10. 2015 bylo zjištěno, že při školeních podle zák. č. [redacted] pořádaných sdružením, není profesionální řidič nákladního vozidla školen ve schopnosti rozeznávat technické závady a tyto závady diagnostikovat. Podle prováděcího předpisu k zák. č. 247/2000 Sb., vyhl. č. 167/2002 Sb., není ve výčtu obsahu výuky o ovládnání a údržbě vozidla vlečení havarovaného vozidla a odpojování kardanu.
52. Z vyjádření znalce [redacted] A [redacted] a Ž [redacted], jednatele [redacted] ze dne 28. 12. 2015 ke své výpovědi před soudem dne 10. 5. 2013, vyplynulo, že znalec neměl na mysl, že řidič měl z poruchy spočívající ve vyskakování zařazených rychlostí velké řady, rozeznat záměrné poškození převodovky a zastavit vozidlo, přestože vozidlo bylo předáno odtahovou službou jako provozuschopné a řidič nebyl upozorněn na odpojení kardanu. Nelze provést znalecký posudek, který by dokumentoval různé druhy poškození převodovky v návaznosti na schopnosti řidiče rozeznat druhy závad podle hluku v kabině. Nelze jednoznačně určit, v jakém stavu byla převodovka po ujetí 15 km s ohledem na zvýšenou hlučnost. Zvýšená hlučnost je fyziologický vjem řidiče, který nelze z technického hlediska určit. Tím spíše, že z provedeného dokazování vyplynulo, že jednatel žalobkyně sdělil zaměstnanci žalované při zkušební jízdě, že s vozem dlouho nejel.
53. Z dohody ze dne 6. 4. 2007 bylo zjištěno, že mezi žalobkyní a J [redacted] S [redacted] byl rozvázán pracovní poměr ke dni 6. 4. 2007.
54. Při otázce spoluzavinění škody na vozidle žalobcem tím, že s vozidlem jel dalších 60 km dne 12. 4. 2007 z Havlíčkova Brodu do Třebíče [redacted] a poté 30 km z Třebíče do Velkého Meziříčí [redacted] i po telefonické výzvě jednatele žalované k vrácení dne 12. 4. 2007, vycházel soud z § 441 a § 420 občanského zákoníku. K tomu, aby se poškozená žalobkyně podílela na vzniku škody na převodovce svého vozidla, musela by sama porušit některou svoji právní povinnost a dále by takové jednání muselo být jednou z příčin vzniku škody (rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR 25 Cdo 2233/1999). V daném případě připadalo v úvahu porušení prevenční povinnosti žalobkyně (jednatele) zachycené v § 415 a § 417 občanského zákoníku. Soud zkoumal, zda-li se jednatel žalobkyně zachoval v rozporu se svojí povinností předcházet škodám na majetku, když s vozidlem po zjištění problému v ráznosti dne 12. 4. 2007 pokračoval v jízdě. Zjistil přitom, že se jednatel žalobkyně dne 12. 4. 2007 při telefonátu s jednatelem žalované nenacházel v Havlíčkově Brodě, ale nacházel se minimálně 17 km od této provozovny. Zejména z výpisů ze satelitního sledování vozidla jednoznačně vyplynulo, že vozidlo (tahač) je schopno ujet v daném časovém úseku předmětnou trasu. Zjištění učiněná z těchto důkazů nevyvrací záznamy předložené žalovanou, neboť pomalejší jízdu je možno zaznamenat vždy. Nadto, sama žalovaná předložila důkaz o tom, že vzdálenost po 15 minutách jízdy byla delší než tvrzený 1 km. Na tom nemůže změnit ani prokázaná skutečnost, že dne 12. 4. 2007 neexistoval samostatný odbočovací pruh před křižovatkou Humpolecká, Lidická. Žalovanou navržený důkaz znaleckým posudkem z oboru dopravy, za účelem zjištění délky trasy ujeté v časovém úseku 15 minut, měl soud za nadbytečný. Ve věci bylo prokázano, že jednoznačně lze za daný časový úsek 15 minut ujet minimálně 12 km, jak vyplynulo i z důkazu předloženého žalovanou. Vzhledem k tomu, že předmětné vozidlo je tahač, nelze předpokládat, že by se mohl otáčet kdekoli na trase na plné čáře. Při ujetí vzdálenosti 12 km, dojetí do místa možného otočení a vrácení se do provozovny žalované, předpokládalo najetí minimálně 24 km z provozovny žalované.
55. Vázán závazným názorem Vrchního soudu v Praze, vycházel krajský soud při posouzení vědomosti jednatele žalobkyně o poškození převodovky z projevů vozidla při jízdě dne 12. 4. 2007, ze závěru [redacted] v tom smyslu, že jednatel žalobkyně mohl

poznat poškození převodovky po ujetí 10 - 15 km. Jednatel žalobkyně s ohledem na svou odbornost měl při zjištění vypadávání rychlostních stupňů při jízdě dne 12. 4. 2007 zastavit a nepokračovat v jízdě do servisu. Vzhledem k takovému zjištění nelze než uzavřít, že žalovaná způsobila žalobkyni pouze prvotní škodu převodovky spočívající v poškození hřídele a ložiska při chybném odtahu vozu, jak stanovil [REDAKCE]. Další poškození převodovky bylo způsobeno žalobkyní. Jednatel žalobkyně porušil svoji povinnost předejít škodě na vozidle při potížích s řazením při jízdě od žalované, dne 12. 4. 2007, po ujetí cca 17 km. Vzhledem k odborným závěrům [REDAKCE] bylo nadbytečné zadávat další posudek z oboru materiálového inženýrství k zjištění jednotlivých časových úseků postupného poškození převodovky a posudek z oboru psychologie ke zjištění možností vnímání projevů poškozeného vozidla jednatel žalobkyně. Z výše označeného posudku vyplynula míra poškození převodovky po předání vozu žalobkyni i závěr, že jednatel žalobkyně mohl rozeznat z projevů vozidla vypadáváním rychlostí poškození převodovky.

56. Žalobkyně požadovala nahradit škodu ve výši [REDAKCE] Kč za opravu převodové skříně, ušlý zisk za období od 6. 4. 2007 do 1. 6. 2007 (39 pracovních dnů) ve výši [REDAKCE] Kč za vyložení zásilky náhradním vozidlem, [REDAKCE] jako polovinu nákladu na opravu převodové skříně sopečností [REDAKCE] kterou zaplatila žalobkyně v sídle žalované, [REDAKCE] (náhradu za použití osobního vozidla jednatel žalobkyně při vyřizování škodné události), [REDAKCE] jako odměnu za znalecký posudek, [REDAKCE] jako poplatek za vyřízení úvěru a [REDAKCE] jako úroky z úvěru.
57. Pokud šlo o škodu způsobenou žalovanou v podobě nákladů na opravy převodovky, ta činila podle dodatku posudku [REDAKCE] částku [REDAKCE] Kč bez DPH. Z faktury č. 3127120315 vystavené dne 31. 5. 2007 opravou [REDAKCE] vyplynulo, že na předmětné převodovce byla dne 31. 5. 2007, kromě dalších částí, vyměněna hřídel v ceně 66 799 Kč a ložisko 1 372 Kč. Cena opravy byla účtována částkou 29 750 Kč. [REDAKCE] v posudku uvedl, že při výpočtu byly použity hodinové sazby účtované za opravy převodovek servisem [REDAKCE]. Na výměnu ložiska a hřídele převodovky by bylo třeba 56 hodin práce po 520 Kč/hod, celkem za [REDAKCE]. Znalecký ústav neuvedl, z čeho čerpal údaje o ceně náhradních dílů ložiska za 2 300 Kč, hřídele za 12 400 Kč a ostatního materiálu ve výši 5 759 Kč. Proto soud při stanovení ceny ložiska a hřídele vycházel z přílohy faktury [REDAKCE], [REDAKCE] obsahující výčet skutečně použitého materiálu a stanovil je tak ve výši [REDAKCE]. Cena opravy hřídele a ložiska, které byly poškozeny neodborným odtahem žalovanou, činila celkem [REDAKCE].
58. Náhrada za ušlý zisk může odpovídat pouze době nutné k výměně ložiska a hřídele převodovky. Z odborného posudku [REDAKCE] . H. [REDAKCE] B. [REDAKCE] ze dne 6. 1. 2020 vyplynulo, že doba popsané opravy by trvala 8 dnů. To odpovídá údaj [REDAKCE]. Vrchní soud v Praze uložil do doby počítané, s ohledem na ušlý zisk, nezapočítat dobu znaleckého zkoumání, ani čas k zvážení postupu žalobkyni ohledně opravy vozidla s ohledem na jednání s žalovanou. Zisk žalobkyni mohl ujít za dobu od 6. 4. 2007 po dobu 8 pracovních dnů. K tomu bylo zjištěno z výpisu obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem [REDAKCE], v oddílu [REDAKCE] vložce číslo [REDAKCE] že předmětem činnosti žalobkyně byla v rozhodné době, mimo jiné, i silniční motorová doprava nákladní a vnitrostátní a mezinárodní zasilatelství.
59. Ze souboru vydaných faktur vystavených žalobkyní objednatelům přeprav, přepravních smluv a nákladních listů CMR, konkrétně z faktury č. 271012 s přepravním příkazem a listem CMR, faktury č. 270103 se smlouvou o přepravě a listem CMR, fa č. 271014, přepravního příkazu, soupisu zásilek, fa č. 271015, přepravního příkazu a listu CMR, fa č. 271021, přepravního příkazu, CMR, fa č. 271022, objednávky přepravy a CMR, fa č. 271023, příkazu k přepravě, CMR, fa č. 271032 přepravní smlouvy, potvrzení o přepravě a CMR, fa č. 271033, smlouvy o přepravě, CMR, fa č. 271034, přepravní smlouvy, dodacího listu, fa č. 271040,

objednávky přepravy, CMR, fa. č. 271041, přepravního příkazu, CMR, fa. č. 271045, přepravního příkazu, CMR, fa. č. 2701047, potvrzení objednávky, CMR, fa. č. 2701048, CMR, přepravního příkazu, fa. č. 2701049, potvrzení objednávky, CMR, fa. č. 2701050, objednávky přepravy, dodacího listu, fa. č. 2701092, přepravního příkazu, CMR, fa. č. 2701093, objednávky, CMR, dodacího listu, fa. č. 2701103, smlouvy, dodacích listů, fa. č. 2701104, přepravní smlouvy, dodacího listu, fa. č. 2701108, přepravního příkazu, CMR, fa. č. 2701109, objednávky, CMR, fa. č. 2701110, přepravního příkazu, CMR, fa. č. 2701116, přepravního příkazu, CMR, fa. č. 2701117, objednávky přepravy, CMR, fa. č. 2701118, objednávky, dodacího listu, záznamu o provozu vozidla se zobrazením mýtných transakcí, fa. č. 2701135, smlouvy o přepravě, CMR, fa. č. 2701136, smlouvy, plné moci, faktury k zásilce, CMR, fa. č. 2701146, objednávky přepravy, dodacího listu, fa. č. 2701147, objednávky přepravy, dodacích listů, CMR, fa. č. 2701148, smlouvy o přepravě, výdejky, fa. č. 2701149, objednávky přepravy a CMR soud zjistil, že fakturou bylo vždy vyúčtováno přepravné za přepravu uskutečnou na základě smlouvy či objednávky vozidlem žalobkyně [REDAKCE] [REDAKCE] (předmětný tahač) v období od 8. 1. 2007 do 29. 3. 2007, kdy celkově bylo vyúčtováno a zapláceno přepravné ve výši [REDAKCE] Kč s DPH, kdy po odpočtu DPH činilo přepravné [REDAKCE] Z účetnictví žalobkyně, konkrétně z výsledovky analyticky ke dni 15. 6. 2007, výsledovky po činnostech analyticky, účetního deníku a výpisu diet řidičů Z [REDAKCE] H [REDAKCE] a J [REDAKCE] S [REDAKCE] bylo zjištěno, že náklady na provoz předmětného vozidla žalobkyně (materiál, pohonné hmoty, opravy, daně a poplatky) činily v období od 1. 1. do 31. 3. 2007 částku 141 613,82 Kč, náklady na stravné řidičů činily v rozhodném období [REDAKCE]. Celkové náklady na provoz vozidla tak činily [REDAKCE]. Měsíční zisk žalobkyně z provozování předmětného vozidla za bezprostředně předcházející období činil [REDAKCE]. Soud zamítl důkazní návrh znaleckým posudkem z oboru účetnictví k zjištění ušlého výdělku žalobkyně, i s ohledem na hospodárnost řízení. Žalovaná nenamítla věrohodnost, pravost či pravdivost předložených výpisů z účetnictví žalobkyně. K neodůvodněné námitce pravosti všech předložených faktur, přepravních smluv a CMR listů soud uvádí, že o pravosti listin neměl žádný důvod po jejich provedení k důkazu pochybovat. Údaje na listinách souhlasily vždy v každém konkrétním případě přepravy a byly předloženy v originále. Z předložených dokladů zisk žalobkyně ušlý v důsledku poškození tahače [REDAKCE] jednoznačně vyplynul. Soud při stanovení ušlého zisku proto vycházel z ušlého zisku žalobkyně dosaženého za bezprostředně předcházející období. Lze dovodit, že takového zisku by žalobkyně dosáhla i v období následujícím. Vzhledem k odbornému závěru o době opravy shora, soud neprovedl důkaz výpovědí jednatele žalované I [REDAKCE] I [REDAKCE] k obecnému tvrzení, že zisk žalobkyni neucházel 39 dnů. Při posouzení nároku na náhradu ušlého zisku vycházel soud z § 442 odst. 1 občanského zákoníku. V důsledku poškození převodovky vozidla – tahače VOLVO, který žalobkyně používala k podnikání i v mezinárodní přepravě, nemohla žalobkyně dosáhnout obvyklého zisku z provozování vozidla odpovídajícího 8 pracovním dnům podnikatelské činnosti žalobkyně. Provedenými důkazy žalobkyně prokázala čistý zisk z provozu předmětného vozidla za období bezprostředně předcházejících způsobené škodě 65 pracovních dnů ve výši [REDAKCE]. Po odpočtu nákladů na provozování vozidla ve výši [REDAKCE], činil čistý zisk [REDAKCE] dělený počtem dnů 65 a násobený počtem dnů 8 ve výši [REDAKCE]. Ve věci je nerozhodné, zda-li v jiných předmětech činnosti, vykazovala žalobkyně za období jednoho roku, či delší, zisk nebo ztrátu. S nárokem na ušlý zisk pro neprovozování žalované poškozeného vozidla je rozhodný výdělek ušlý právě v souvislosti s předmětným vozidlem (obdobně Nejvyšší soud ČR 25 Cdo 2292/2008, 25 Cdo 676/2001). Žalobkyně dostatečně prokázala, že nebýt škodné události, k tvrzenému zisku vozidla by při normálním běhu událostí došlo. Žalovaná naopak neprokázala, že by byl ušlý zisk žalobkyně nižší, pokud by na dobu poruchy převodovky zajistila náhradní vozidlo. Žalobkyně neznala dobu, po kterou bude její vozidlo nepojízdné a nájemné na neznámou dobu by bylo vyšší, než sjednané na určitou dobu. Žalobkyně potřebovala k provozování mezinárodní silniční dopravy speciální pojistky vozidla, např. pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou v mezinárodní přepravě

majiteli přepravovaného nákladu vztahující se ke konkrétnímu vozu. Žalobkyně tvrdila, že by výdaj na pronájem náhradního vozidla byl nepoměrně vyšší, než ušlý zisk. Bylo na žalované, aby prokázala, že by žalobkyně ušlý zisk snížila pronájemem a provozováním náhradního vozu na neurčitou dobu.

50. K náhradě škody v podobě zaplacení podílu [redacted] za opravu převodovky společnosti [redacted] z faktury č. 207041 vystavené společností [redacted] žalované společnosti a výpovědi svědka I [redacted] a M [redacted], jednatele [redacted] bylo zjištěno, že byla vyúčtována oprava převodovky a doprava ve výši 2 444 Kč. Oprava spočívala v otevření převodové skříně a dolití oleje. Nespočívala v odstranění závady zaseklého rychlostního stupně. Z výpovědi svědkyně N [redacted] V [redacted] bylo zjištěno, že jednatel žalobkyně zaplatil hotově v sídle žalované částku [redacted] jako polovinu úhrady za opravu převodovky společnosti [redacted] [redacted]. Žalovaná odmítla vydat příjmový doklad o zaplacení. [redacted] po opakovaných žádostech svědkyně vystavila příjmový doklad s chybně označeným datem zdanitelného plnění 16. 4. 2007, když správně mělo být 12. 4. 2007. Doklad byl žalobkyni zaslán až v červnu 2007 s uvedením účelu platby „za opravu převodovky“. Soud z provedených důkazů zjistil, že se po odtažení vozidla žalobkyně do provozovny žalované, projevila porucha převodovky vozidla. Proto žalovaná objednala opravu u [redacted] ta však závadu nezjistila. Přesto za provedené práce vyúčtovala cenu, jejíž polovinu, částku 1 200 Kč, žalobkyně zaplatila. Vzhledem k prokázanému poškození převodovky žalovanou a placenou činností [redacted] směřující k odhalení závady převodovky, má soud za prokázanou příčinnou souvislost i mezi způsobením škody a výdajem žalobkyně na takovou činnost. Soud dovodil, že nárok žalobkyně na náhradu škody ve výši [redacted] je po právu.
51. K náhradě škody v podobě náhrady za použití vozidla jednatele žalobkyně k vyřizování škodné události ve výši [redacted], bylo z cestovního příkazu jednatele žalobkyně evid. číslo 5/1 zjištěno, že mu byl dán příkaz k jízdě dne 6. 4. 2007 za účelem jednání s žalovanou, dne 12. 4. 2007 k odvozu tahače a úhrady opravy převodové skříně společnosti [redacted] a dne 17. 4. 2007 k jednání s žalovanou o úhradě vzniklé škody pojišťovnou. Jednateli bylo vyplaceno na náhradě jízdného 1 468 Kč za ujetí 240 km osobním vozem při sazbě 5,75 Kč/km a 88 Kč za jízdné vlakem dne 12. 4. 2007. Z cestovního příkazu jednatele žalobkyně evid. číslo 5/2 bylo zjištěno, že mu byl dán příkaz k jízdě dne [redacted] do Velkého Meziříčí za účelem opravy tahače v [redacted] dne 18. 4. 2007 a dne 27. 4. 2007 ke konzultaci se soudním znalcem, dne 4. 5. 2007 do Jindřichova Hradce za účelem vyřízení úvěru a dne 29. 5. 2007 do Velkého Meziříčí do opravny ZDAR, a.s. Jednateli bylo vyplaceno na náhradě jízdného 1 863 Kč za ujetí 324 km osobním vozem při sazbě 5,75 Kč/km. I mezi poškozením vozidla žalobkyně a prokázaně vyplacenou náhradou za použití osobního vozidla jednatele žalobkyně k vyřizování škodné události, zjistil soud příčinnou souvislost. Žalované bylo uloženo zaplatit žalobkyni i částku 3 331 Kč, z níž žalovaná nesporovala pouze částku 1 665 Kč.
52. K náhradě škody – zaplacené ceně za vyřízení úvěru 4 000 Kč a úroků z úvěru ze smlouvy o úvěru č. [redacted] ze dne 17. 5. 2007, uzavřené mezi věřitelkou [redacted] a žalobkyní jako dlužnicí bylo zjištěno, že žalobkyni byl poskytnut úvěr ve výši [redacted] na opravu nákladního automobilu úročený 6 % ročně se splátkami [redacted] měsíčně od 20. 11. 2007 do 20. 10. 2010. Za poskytnutí úvěru se žalobkyně zavázala zaplatit [redacted] [redacted]. Z potvrzení [redacted] ze dne 2. 11. 2010 vyplynulo, že žalobkyně splatila poskytnutý úvěr ve výši [redacted]. Z účetních dokladů žalobkyně o pohybech na účtech vyplynulo, že žalobkyně zaplatila na úrocích z úvěru [redacted]. Z účetnictví žalobkyně, konkr. z výkazu pohybu na účtu v bankách a pokladní knihy v období od 2. 4. do 30. 4. 2007 bylo zjištěno, že žalobkyně neměla dostatečné prostředky ani k zaplacení opravy ve výši [redacted]. Z čerpaného úvěru proto na škodu způsobenou žalovanou připadá částka ve výši [redacted]. Při stanovených splátkách a úročení lze

předpokladát, že by takový úvěr žalobkyně splatila do jednoho roku. Úroky ve výši 6 % účtované z částky [REDAKCE] činily [REDAKCE]. V souvislosti se škodou způsobenou žalobkyní žalovanou je i výdaj za půjčení peněz na opravu ve výši [REDAKCE] (cena za uzavření smlouvy [REDAKCE]).

53. K náhradě za zaplacenou odměnu za znalecký posudek 2 500 Kč, krajský soud zjistil ze znaleckého posudku ze dne 24. 5. 2007 č. j. [REDAKCE] [REDAKCE] J [REDAKCE] J [REDAKCE] bylo zjištěno, že znalec pro obor strojírenství, autoopravárenství a technický stav motorových vozidel podal znalecký posudek k určení příčiny poruchy převodovky tahače [REDAKCE]. Znalec konstatoval, že k poruše převodovky došlo v důsledku zakázaného tažení vozidla s neodpojeným kardanem. Vznik poruchy neměl jinou příčinu. Z příjmového pokladního dokladu ze dne 24. 5. 2007 bylo zjištěno, že žalobkyně zaplatila [REDAKCE] J [REDAKCE] J [REDAKCE], soudnímu znalci, za znalecký posudek k převodovce [REDAKCE] částku [REDAKCE]. Soud shledal příčinnou souvislost mezi poškozením převodovky žalovanou a výdajem souvisejícím se zjištěním příčiny poruchy převodovky vozidla. Žalobkyně vyzvala žalovanou k náhradě škody, žalovaná svoji odpovědnost za škodu na převodovce sporovala. Proto žalobkyni nezbylo, než zadat předmětný znalecký posudek. Z jeho závěru odpovědnost žalované vyplynula. Žalované bylo uloženo zaplatit žalobkyni i částku [REDAKCE].
54. Na základě shora uvedeného soud uzavřel, že žalobkyně prokázala, že žalovaná porušila povinnost odpojit kardanovou hřídel při tažení vozidla žalobkyně (§ 420 odst. 1, 2 občanského zákoníku). Porušila i prevenční povinnost spočívající v povinnosti upozornit žalobkyni na toto pochybení při převzetí vozidla žalobkyní tak, aby nedošlo další jízdou ke zničení převodovky (§ 415 občanského zákoníku). V příčinné souvislosti s porušením povinností žalované došlo k poškození převodovky vozidla žalobkyně. Podle § 442 odst. 1 občanského zákoníku tak vznikla škoda ve výši [REDAKCE] ([REDAKCE] za opravu hřídele a ložiska převodovky, [REDAKCE] za vyložení zásilky náhradním vozidlem, [REDAKCE] jako polovina nákladu na opravu převodové skříně společnosti [REDAKCE] [REDAKCE] náhrada za použití osobního vozidla jednatele žalobkyně při vyřizování škodné události, [REDAKCE] náklady úvěru, [REDAKCE] jako odměna za znalecký posudek a ušlý zisk [REDAKCE]). Proto soud žalobě vyhověl do částky [REDAKCE] a do částky [REDAKCE] žalobu zamítl, když pravomocně již bylo řízení zastaveno do částky [REDAKCE] a žaloba zamítnuta do částky [REDAKCE] Kč ([REDAKCE]).
55. Z dopisu žalobkyně žalované ze dne 15. 6. 2007 vyplynulo, že žalobkyně vyzvala žalovanou k zaplacení náhrady škody ve výši [REDAKCE] do 2. 7. 2007. Dopisy ze dne 15. 6. 2007 (jehož přílohou byl znalecký posudek) a 9. 7. 2007 bylo prokázáno, že žalobkyně vyzývala žalovanou k náhradě škody opakovaně.
56. Podle § 340 odst. 2 per analogiam a § 369 odst. 1 obchodního zákoníku vzniklo žalobkyni právo na úhradu úroku za prodlení se zaplacením náhrady škody od 3. 7. 2007 do zaplacení v zákonné výši (§ 517 odst. 2 a § 1 nařízení vlády č. 142/1994 Sb.).
57. Proto soud uložil žalované zaplatit žalobkyni [REDAKCE] s úrokem v zákonné výši od 3. 7. 2007 do zaplacení, ve výroku II. zamítl žalobu o zaplacení [REDAKCE] s příslušenstvím.
58. Podle § 142 odst. 2 o.s.ř. vzniklo ve věci převážně úspěšné žalované právo na náhradu nákladů řízení. Žalobkyně byla úspěšná do částky 145 710 Kč (31 %), zastavení řízení a neúspěch představovaly částku [REDAKCE] (69 %). Žalované náleží 38 % náhrady nákladů řízení. Náklady tvoří náhrada soudního poplatku ve výši [REDAKCE] za odvolání (§ 137 odst. 1 o.s.ř.). Předmětem řízení od podání žaloby do vydání rozsudku dne 9. 7. 2013 byla částka [REDAKCE] [REDAKCE], od odvolání žalované do rozsudku ze dne 19. 2. 2016, částka 464 021 Kč a od odvolání žalované do skončení řízení částka [REDAKCE]. Podle § 7 bod 6, § 11 odst. 1 písm. a), d), g) náleží žalované odměna advokáta ve výši [REDAKCE] za převzetí věci, návrh ze dne 28. 2. 2008, vyjádření ze dne 31. 1. 2012 a odvolání ze dne 15. 11. 2010, účast u jednání dne 4.

7. (přes dvě hodiny), 12. 9. (přes dvě hodiny), 24. 10. a 25. 11. 2008 (přes dvě hodiny), 9. 2., 16. 3. (přes dvě hodiny), a 6. 4. 2010 (přes dvě hodiny), 26. 10. 2010, 11. 11. 2011, 23. 3. (přes dvě hodiny) a 1. 6. 2012 (přes dvě hodiny), 10. 5. (přes dvě hodiny) a 28. 6. 2013 (přes dvě hodiny). Odměna ve výši 10 180 Kč náleží za jednání u Vrchního soudu v Praze dne 7. 5. a 4. 6. 2014, účast u jednání u zdejšího soudu 14. 8. 2015 a 19. 2. 2016 a vyjádření k dovolání ze dne 27. 10. 2014. Odměna ve výši [REDACTED] náleží za odvolání ze dne 10. 3. 2016, účast u jednání na Vrchním soudu v Praze dne 9. 11. 2016, vyjádření k dovolání ze dne 11. 4. 2017 a účast u jednání dne 10. 1. 2020. Celková odměna činila [REDACTED]. Podle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. má žalovaná právo na náhradu hotových výdajů [REDACTED] za tyto úkony. Žalovaná má právo na náhradu ztrátu času v souvislosti s cestováním k jednání soudu z Ledče nad Sázavou do Hradce Králové a zpět (192 km) a z Ledče nad Sázavou do Prahy a zpět (192 km) k 19 jednáním po 8,5 půlhodinách po 100 Kč na cestu ve výši 16 150 Kč (§ 14 odst. 1 písm. a) vyhl. č. 177/1996 Sb.). Žalovaná žádala nahradit jízdné advokáta z Ledče nad Sázavou do Hradce Králové a zpět a z Ledče nad Sázavou do Prahy k 19 soudním jednáním vozem Peugeot, reg. zn. [REDACTED] s průměrnou spotřebou 9,56 l benzínu Natural na 100 km. Cestovné k 4 jednáním v roce 2008 činilo 5 417 Kč (vyhl. č. 357/2007 Sb.), cestovné k 4 jednáním v roce 2010 činilo 5 103 Kč (vyhl. č. 462/2009 Sb.), cestovné k 2 jednáním v roce 2011 činilo 2 581 Kč (vyhl. č. 377/2010 Sb.), cestovné k 4 jednáním v roce 2012 činilo 5 406 Kč (vyhl. č. 429/2011 Sb.), cestovné k 2 jednáním v roce 2013 činilo 2 706 Kč (vyhl. č. 472/2012 Sb.), cestovné k 2 jednáním v roce 2014 činilo 2 731 Kč (vyhl. č. 435/2013 Sb.), cestovné k jednání v roce 2015 činilo 1 369 Kč (vyhl. č. 328/2014 Sb.), cestovné k 2 jednáním v roce 2016 činilo 2 549 Kč (vyhl. č. 385/2015 Sb.), cestovné k jednání v roce 2020 činilo 1 393 Kč (vyhl. č. 328/2014 Sb.), celkem 29 255 Kč. Žalovaná má právo na náhradu 21 % DPH ve výši 83 846 Kč (§ 137 odst. 3 písm. a) o.s.ř.).
69. Náklady řízení žalované činily [REDACTED]. Soud uložil žalobkyni nahradit žalované poměrnou náhradu nákladů řízení v rozsahu 38 % celkové náhrady ve výši 192 398 Kč.
70. Podle § 148 odst. 1 o.s.ř. nahradí žalovaná i žalobkyně podle poměru úspěchu ve věci státu náklady řízení. Stát vynaložil náklady, a to na svědečné [REDACTED] Kč svědka J [REDACTED] S [REDACTED] I [REDACTED] M [REDACTED] 3 584 Kč, [REDACTED] A [REDACTED] V [REDACTED] [REDACTED] 4 139,32, M [REDACTED] S [REDACTED] 860,70 Kč, [REDACTED] J [REDACTED] J [REDACTED] 1 958 Kč a částky 26 600 Kč, 4 361 Kč, 3 500 Kč a 5 057 Kč jako znalečné [REDACTED] celkem 51 901 Kč. Žalobkyně byla ve věci úspěšná z 31 %, žalovaná z 69 %. Uhradit částku 5 190 Kč již bylo žalobkyni pravomocně uloženo. Proto žalobkyně nahradí náklady státu ve zbylé výši 30 622 Kč, náklady řízení státu ve výši 16 089 Kč nahradí státu žalovaná.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do patnácti dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího.

Hradec Králové 17. ledna 2020

Mgr. Martina Borovcová, v. r.
samosoudkyně